

РЕШЕНИЕ

№ 2285

гр. София, 06.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 05.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **1041** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 30а, ал.3 ЗООРПСМ, вр. чл. 145 и сл. АПК.

Производството по делото е образувано по подадена от Ц. П. П. жалба срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 22-VI-07.0083/26.01.2022 г., издадена от зам.началника на Първо РУ-СДВР, с която, на основание чл. 42 ЗООРПСМ на жалбоподателя е наложена забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена в противоречие с административно производствените правила и материалния закон. Посочва, че е налице съществен пропуск в проведеното административно производство, доколкото актът е издаден при непълно изяснена фактическа обстановка от страна на органа. Твърди се, че липсва описание на обстоятелствата, при които е извършено твърдяното от органа нарушение, а именно хвърляне на предмети към служебните лица, ангажирани с охраната на футболната среща. Посочва, че жалбоподателят не е извършил действията, описани в обжалваната заповед. Освен това, при задържането жалбоподателят не е информиран за какво точно е задържан. Освен това намира, че наложената мярка „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година“ явно несправедлива. Искането е за отмяна на ПАМ.

Ответния орган – зам. началника на 01 РУ-СДВР е депозирал административната преписка относно оспореното решение.

Не е спорно, че на 31.10.2021 г. по време на футболна среща на стадион

„Българска армия“ (намира се в [населено място], парк Б. градина, за сведение) жалбоподателят е бил на място и е извършил действия, определени като спортно хулиганство. Тези данни се установяват от докладни записки от полицейски служители и протокол за писмено показание на свидетел по ЗООРПСМ от 08.11.2021 г., както и справка за проверка на лице и изискан видео материал от Нова Б. груп. Снети са обяснения от жалбоподателя. Твърди, че не е извършил противообществени дейности и не е нарушавал обществения ред, защото не си спомнял нищо.

На жалбоподателя е съставен АУАН № VI-07/26.01.2022 г., за това, че на 31.10.2021 г., е извършил противообществени прояви, които не съставляват престъпление по смисъла на НК, като по време на спортното мероприятие е нахлул в забранена зона – на спортния терен. С тези си действия виновно е нарушил разпоредбата на чл. 21, т.4 от ЗООРПСМ.

Въз основа на АУАН е издадено НП № 870/24.02.2019 г., в който е възприета и описана посочената в АУАН фактическа обстановка. С НП на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 1 000 лв.

Със заповед за прилагане на принудителна административна мярка зам. началника на Първо РУ-СДВР, на основание чл. 42, вр. чл. 30, ал.1, т.1 ЗООРПСМ е издадена оспорваната заповед № 22-VI-07-0083826.01.2022 г. Принудителната административна мярка е наложена на П. на основание чл. 41., т. 1, вр. чл. 30, ал. 1, т. 1 във връзка чл. 21, т б (хвърлянето на предмети) от ЗООРПСМ е наложил на жалбоподателя забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година.

Заповедта е връчена на жалбоподателя на 26.02.2022 г.

Жалбата е подадена в срока за обжалване.

При установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е заповед № 22-VI-07.0083/26.01.2022 г., издадена от зам.началника на Първо РУ-СДВР, с която, на основание чл. 42 ЗООРПСМ на жалбоподателя е наложена забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година.

Жалба е процесуално допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице, адресат на заповедта и в срока по чл. 30а, ал.3 ЗООРПСМ, който е тридневен от връчване на акта, като съдържа изискуемите реквизити и следва да бъде разгледана по същество.

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на процесната заповед, тъй като с нея се засягат негови права и законни интереси и е в срока за обжалване, съобразно предвиденията в специалния закон – чл. 30а, ал.3 ЗООРПСМ, за което са представени надлежни доказателства.

Оспореният в настоящото производство административен акт - Заповед за налагане на ПАМ по ЗООРПСМ, е издаден от компетентен административен орган – Зам.-началника на 01 РУ-СДВР, изрично оправомощен за това от Началника на 01 РУ-СДВР, каквато делегация е предвидена в разпоредбата на чл.30, ал.1 ЗООРПСМ . Съгласно този текст началникът на РУ по местоизвършване на нарушението или оправомощено то него лице, издава наказателно постановление и заповед за налагане на принудителна административна мярка забрана за посещение на спортни

мероприятия в страната и в чужбина в случаите по чл. 21, т. 1 - 10. Съгласно териториалния обхват на 01 РУ-СДВР, територията на парк „Б. градина“, където е стадион „Българска армия“, където е установено и извършено нарушението, попада в обхвата на посоченото РУ на СДВР. Поради това издателят на акта е материално и териториално компетентен за издаване на процесната заповед.

Спазена е формата при издаването му, като актът съдържа всички изискуеми реквизити. В заповедта са изложени мотиви, като се съдържат фактическите и правни основания за издаването ѝ. Посочен е издателят на акта, адресата му, т.е. извършителя на установеното нарушение, извършеното нарушение, като се съдържа описание на нарушението и датата на извършването му, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Описани са основните и съществени обстоятелства, свързани в нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателя да разбере какво е нарушил. Актът съдържа и решението на органа, т.е. диспозитив. Съдържат се и правните основания за издаване на акта, като е посочено, че с описаното поведение, П. е нарушил правилата за поведение при посещения на спортни мероприятия, а конкретно действията му съставят нарушение на чл. 21, т. 6 ЗООРПСМ. С оглед на това съдът намира, че не са налице нарушения на чл.59 АПК.

Не е налице и нарушение на административнопроизводствените правила. Спазена е разпоредбата на чл.26 АПК, тъй като настоящото административно производство е започнало със съставянето на АУАН, който оспорващият е получил срещу подпис. Оспорената заповед е издадена в предвидения в чл.30, ал.1 ЗООРПСМ срок от 24 часа от съставяне на акта за установяване на нарушение по чл.26, ал.1 ЗООРПСМ, с който нарушението е установено по предвидения в цитирания закон ред. В тази връзка неоснователни са доводите на оспорващия за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на производството, обосновани с нарушения на ЗАНН. Това е така, защото издаването на процесната заповед не се подчинява на правилата на ЗАНН, а на АПК, тъй като същата, като административен акт се издава по правилата на АПК, а не по правилата на ЗАНН.. Заповедта за прилагане на предвидената от закона ПАМ е вид административна принуда без санкционни последици, за разлика от НП - актове по прилагане санкцията на съответната административно-правна норма. В съдебната практика е възприето, че административнонаказателната отговорност за виновно неизпълнение на административноправни задължения е независима и самостоятелна от административната принуда като вид държавна принуда, като основанийето за налагането на ПАМ е самото нарушение. Разграничени са правомощията на полицейските органи - налагане на наказание и налагане на ПАМ, което съответства на характера на ПАМ - прилагането ѝ не съставлява административно-наказателна санкция и не се подчинява на режима на ЗАНН. Затова и всички наведени доводи от оспорващия за допуснати нарушения на ЗАНН не следва да бъдат разглеждани в настоящото производство. Те биха били относими към производството по обжалване на НП. Относим към настоящото производство е само съставения АУАН по чл.26, ал.1 ЗООРПСМ, който следва да е редовен от външна страна и има обвързваща доказателствена сила в административното производство до доказване на обратното, поради което доказателствената тежест за установяване на фактическа обстановка, различна от тази по АУАН, е на жалбоподателя. Описаните в АУАН фактически обстоятелства за извършено деяние по ЗООРПСМ съставляват едновременно и

фактически обстоятелства за издаване на обжалваната заповед. В този смисъл АУАН е част от административната преписка по издаване на заповедта за прилагане на ПАМ и съдържа фактическите обстоятелства на акта по смисъла на чл.59, т.4, пр.1 АПК.

От приложените доказателства безспорно се установи, че на адресата на процесната заповед е съставен АУАН, на който издателят на процесната заповед се е позовал, именно затова, че на посочените дата и място е извършил конкретно описана противообществена проява /спортно хулиганство/ по смисъла на чл.21, т.4 (нахлуване на терена) ЗООРПСМ. Установи се, че този АУАН е издаден от компетентен съобразно чл.26, ал.1 ЗООРПСМ орган на МВР с полицейски правомощия, предвид което съдът приема, че АУАН, въз основа на който е издадена оспорената в настоящото производство заповед, е редовно издаден. Така установеното от обективна и субективна страна нарушение съответства на приетата за нарушена правна норма на чл.21, т.4 ЗООРПСМ –лицето да нахлуе на спортния терен. Както съдът отчита по административната преписка са приложени докладни записки от полицейски служители. Преди започване на футболната среща, лицето П. е установено да тича по лекоатлетическата писта покрай зоната на тунела и пейките на отборите, но не е установен на тревното покритие, а и тогава не е имало спортно мероприятие. Установяването е с визуализация от камерите на медия, ангажирана с излъчването на футболната среща. Лицето само е установено – не е изведено принудително, не е влизал в контакт с полицейски служители или длъжностни лица по организация на спортното мероприятие. Това, че бил известен на полицейски служители работещи по спортни мероприятия не прави П. нарушител, лице проявило спортно хулиганство в този времеви отрязък и на това място. Описаните от далите докладни записки и дали сведение като свидетели полицейски служители са непротиворечиви в сведенията – намирал се на пистата на спортното съоръжение. Дори да е в общо понятие спортен терен, за което няма определение в ДР на Закона, от доказателствата не може да се прави извод а ргіогі, че жалбоподателя е нахлул на терена. Нахлуването на терена представлява противообществена проява /спортно хулиганство/ по смисъла на ЗООРПСМ, извършена в спортен обект, но не по време на спортно мероприятие и не представлява престъпление по НК. В тази хипотеза разпоредбата на чл.30, ал.1 ЗООРПСМ предвижда, че компетентният орган след съставяне на АУАН издава НП и заповед за налагане на ПАМ забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина. Т.е., не е предоставено в оперативната самостоятелност на органа да преценява дали да приложи ПАМ или не. Поради това правилно, заедно с издаденото НП е издадена и заповед за налагане на ПАМ - забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина. Тази заповед е издадена за това, че нарушението на адресата й, в случая жалбоподателя е „хвърлял предмети“ – чл. 21, т. 6 от ЗООРПСМ. В приложените по адм преписка доказателства, ангажирани и представени от ответната страна не се споменава за хвърлянето на предмети. Няма съответствие в АУАН, по силата на който следва издаването на заповед за прилагане на ПАМ.

Съгласно разпоредбата на чл.25, ал.1 ЗООРПСМ срокът на наложената ПАМ от вида на процесната е от една до две години. В случая административният орган е наложил минималния срок за забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина от две години.

Основателни са възраженията на жалбоподателя. В развилото се производство по реда на ЗООРПСМ в съставения АУАН като нарушение се сочи т. 4 от ЗООРПСМ.

Налагането на ПАМ не може да е самоцел, а да преследва целите по чл. 22 от ЗАНН - да се предотврати или преустанови административното нарушение, съответно да се предотвратят или отстранят вредните последици от тях. Нарушаването на обществения ред по време на спортно мероприятие е противоправно поведение, от което безспорно обществото като цяло търпи вреди, като по арг. от чл. 22 от ЗАНН, налагането на предвидената в чл.30, ал.1 ЗООРПСМ ПАМ следва да има за цел да предотврати извършването на други такива нарушения и предотврати/ограничи настъпването на вредни последици. В конкретния случай, като се приемат за недоказани фактите, посочени в обжалваната заповед, то те не обосновават извод за нарушаване на обществения ред по време на спортни мероприятия, по причина, че жалбоподател е установен на спортния обект, не е нахлвал на терена, и преди всичко не е хвърлял предмети за да се вмени спортно хулиганство по чл. 21, т. 6 от ЗООРПСМ. Именно това води до извод за липса на основание за прилагане на ПАМ. Административният орган не е обосновал упражняването на предоставеното му правомощие в съответствие с целта на закона. Предвид изложеното обжалваната заповед е постановена при съществено нарушение на административнопроизводствени правила относно съдържанието ѝ, както и при несъответствие с целта на закона. Следващо, оспорваната заповед не е оспорвана от такава за отстраняване на ЯФГ, което в случая е допустимо, но след като не е сторено, съдът е обвързан със правилното прилагане на закона, в относима и приложима разпоредба. При установеното несъответствие, съдът няма колебания да не уважи жалбата.

Непосочването на мотиви относно установено нарушение по чл. 21, т. 6 – хвърляне на предмети, за който се прилага принудителната административна мярка съставлява нарушение на изискването на чл. 59, ал. 2, т.4 АПК и лишава съда от възможност да установи дали актът, в тази му част, е в съответствие с целта на закона - чл. 146, т. 5 от АПК, следователно налице е порок, обосноваващ незаконосъобразност на оспорената заповед.

Предвид изложеното, настоящия съдебен състав счита, че ответникът е издал незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен.

Съдът РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед за налагане на ПАМ №22-VI-07-0083/26.01.2022 г., издадена от Зам.- началника на 01 РУ – СДВР, с която на основание чл.41, т.1, вр. чл.30, ал.1, т.1, вр. чл.21, т. 6 от ЗООРПСМ на Ц. П. П. ЕГН [ЕГН] е наложена ПАМ – забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от една години.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

Съдия